

inde maatte rykke op i den ledige Plads. Dette vakte nogen Misfornejelse hos Lærerne; men Skolekommissionen indstillede en Lærerinde, der ogsaa blev udnævnt.

Lærerinderne glæder sig derover, da de nu ser deres Arbejde anerkendt ved Adgang til højere Poster.

Emilie Henriksen.

Kvindestudiet ved Københavns Universitet.

Af

Ragna Schou, f. Wieth-Knudsen,
stud. mag. (Statsvidenskab).

(April—August 1903).

I.

Kvindernes Adgang til Universitetet.

(Fortsat.)

Det var af stor Betydning for Sagens videre Fremgang, at Fakultetet kunde besvare det stillede Spørgsmaal bejaende; thi hvis der først skulde være foretaget noget saa højtideligt som Ændringer i Universitetets Lov, havde det sikkert endnu haft lange Udsigter for Kvinderne. Men nu nærmer vi os til det interessanteste Punkt i hele Sagen, nemlig selve det medicinske Fakultets Udtalelser, det Fakultet, der skulde nyde Æren eller lide Forsmædelsen af at have den første Kvinde i sin Midte — thi ogsaa her var Meningerne i høj Grad delte, hvilket tydeligt viser sig i de to Erklæringer, der saa Dagens Lys. Flertallet enedes om følgende Erklæring, der til Trods for sine Forbehold og forsigtige Vendinger dog maa siges at bære Præg af Retsind og Humanitet, særligt naar man tænker paa, at manges Møninger skulde rummes i den, at det er snart 30 Aar siden, den blev affattet, og at den angaar et Spørgsmaal, der da lige var dukket op. Noget forkortet lyder den saaledes:

„Det drejer sig ikke om den foreliggende enkelte Ansøgning, men om det almindelige Spørgsmaal, om der overhovedet bør gives Kvinder Adgang til at studere Lægevidenskab ved Universitetet.

Antagelsen af, at det lægevidenskabelige Studium og Lægevirksomhed i særlig Grad egner sig for Kvinder, beror paa en Misforstaaelse, en Forveksling af Sygeplejerskens med Lægens Gerning. Naar der paaberaabes Følelsen af et særligt „Kald“ til at udøve Lægevirksomhed, saaledes som i den foreliggende An-

søgning, da kan det ikke antages at støtte sig paa en klar og fyldig Forestilling om Virksomhedens sande Omraade og de Byrder, den medfører, ligesaa lidt som paa en bestemt fremtrædende Begavelses Retning, og vi mener at burde advare alvorligt imod uden den omhyggeligste Prøvelse at følge et saadant formentlig Kald, som ellers saare let vil kunne berede En Skuffelse. Men der haves fra ældre og nyere Tid enkelte Eksempler paa, at Kvinder have naaet at indtage et hæderligt Standpunkt baade i selve Lægevidenskabens og dens praktiske Udøvelse, derfor vil det være ubilligt at nægte de Kvinder, som alvorligt attraaet, Adgang til at udvide deres Evner og erhverve sig Kundskaber i denne Retning. I Principet forekommer det os tværtimod rigtigt, at Adgang aabnes dem i fuld Udstrækning, men med samme Fordringer som for Mænd.

Kun saaledes mener vi ogsaa, at denne Retning af Nutidens Samfundsbevægelse vil kunne finde en sund og naturlig Afvikling efter sin egen virkelige Værdi, med Undgaelse af Ophidselse og Strid.

Hvad det angaar, at studere sammen med de mandlige studerende, nærer vi Betænkeligheder for Kvindernes egen Skyld, der ikke kunne forudsættes forinden de begynde paa selve Studiet at have en klar Forestilling om de Situationer, hvori dette ved mange Lejligheder nødvendigvis maa bringe dem. Paa Grund af Sædvanens Magt er det dog vanskeligt at dømme ganske fordomsfrit om dette Punkt. Enkelte Kvinder, der er varme Forkæmpere for Studiet i Fællesskab med mandlige studerende, har herfor fremført Grunde, som kun Erfaringen med fuld Ret vil kunne underkende.

Vi godkender ikke mulige Erfaringer fra saadanne Lægeskoler, hvortil Adgangen ikke, som hos os, er knyttet uadskilleligt til betryggende forberedende Prøver. *Vi frygte aldeles ikke for, at der fra vore Studenters Side skulle rejse sig Vanskeligheder mod Sagen**, saaledes som dette ved enkelte fremmede Universiteter er sket. Maaske kan der tilstedes Lempelser i Undervisningen i enkelte Retninger uden Indskrænkning af Fordringerne, men der kan ikke paalægges nogen Universitetslærer at give særskilt Undervisning til kvindelige Elever.

I Henhold til ovenstaaende mener vi alt-saa ikke at kunne fraraade, at Ansøgningen bevilges, men vi ønsker, at Ansøgerinden gø-

*) Denne Tillid til de mandlige Studenter er som Helhed ikke bleven skuffet, hvilket taler til Ære for dem. Dog er der meddelt Forf. et enkelt Tilfælde af det modsatte (inden for det juridiske Fakultet.)